

KAOS GL

EKİM 1994

SAYI 2

**İÇİNDEKİLER
CÜMLENİN
DIŞINDA**

***Eşcinsellik Tarihine
Özgürlükçü Yaklaşım
-CİNSEL MOZAIK
TRANSGENDER
NATION
? ZİMBABVE'DEN
.....BİRLEŞELİM!**

**Ademin Cinselliğinde
MAHREM ALAN
GIOVANNI'NİN
ODASI**

çinde olamayanlar
pornografi 2, eşcinsel ve
işçi olmak, tanıklıklar,
cinsel yelpaze, müzikal
feministler: Riot Grrrls,
mekan sorunu, AIDS
bildirisi
(bunlar için de gelecek
sayıları bekleyeceksiniz)

KAOS GL'den

KAOS ŞANLADI VE İKİNCİ SAYIYLA KARŞINIZDAYIZ. TÜRKİYE'NİN İLK GAY VE LEZBİYEN DERGİSİ OLMASI DOLAYISIYLA TAŞIDIĞI OLUMLULUK VE OLUMSUZLUK ÖLÇÜSÜ GELEN TEPKİLERE YANSIDI. GERİ BİLDİRİM OLANAĞININ FAZLA OLDUĞU ANKARA'DA, BİZİ SEVİNDİREN, SEVİNDİRDİĞİ ORANDA ŞAŞIRTAN, ANKARALI EŞCİNSELLERİN İLGİSİ İLE KARŞILAŞTIK. FAKAT BU DURUMUN BİRAZ DA İLK OLMANIN GETİRDİĞİ ŞAŞKINLIĞIN (KARŞILIKLI) YARATTIĞI BİR YANILSAMA OLDUĞUNU KISA ZAMANDA FARKETTİK. BU ARADA BERABERİNDE BİR KARAMSARLIĞIN GELDİĞİ DÜŞÜNÜLMESİN. BİZ YAŞANILANI OLMASI BEKLENEN DOĞAL BİR SÜREÇ OLARAK GÖRÜYORUZ. GELEN EN BÜYÜK TEPKİ VE YAKINMA KAOS GL'NİN DİLİ ÜZERİNEYDİ. DİLİN...

CÜMLENİN DIŞINDA

λ Baskıcı toplum karşısında bu insanların takındıkları tek tutarlı tutum toplumun cinsel trafiğine karşı çıkmak. Kimlikleri hakkında bir soru sorulduğunda alınan cevap genelde hep o bildik eşcinsel/karşıcinsel karşıtlığına dayanan bir cevap oluyor. Bütün ilişkilerin ezen/ezilen karşıtlığı üstüne kurulduğu bir toplumda eşcinsel olmak kuşkusuz eleştirel güce sahip bir seçim. Fakat ezen/ezilen karşıtlığını inşa etmiş ve onun ayakta kalmasına en candan katkıda bulunan şey sadece iktidarını bu gün kabul ettirmiş karşıcinsellik değil, aynı zamanda ekonomik ve siyasal alanda evrenselleştirilmiş olan karşıcinsel üretim biçimleridir. Bu bağlamda, eşcinsel olmanın eleştirel gücü yalnız bir cinsel pratiği ötekine tercih etmek olamaz. Eşcinsel olmak, toplumda cinsel hazzı düzenleyen reçeteler karşısında olduğu kadar karşı-cinsel toplumun siyasal ve toplumsal yapısı karşısında da eleştirel bir tavır takınmak demektir. (Eşcinsel bilinç)

λ Gözlere yerleştirilen bakış eşcinsellerin toplum karşısındaki eleştirel tavrı kadar önemlidir. En azından.

λ "Eşcinsel kesim" terimi bir kavram karmaşasıdır. Bu terim eşcinselleri kendisine karşıt olarak kendisini tanımlayan bir toplumun ürünüdür. Bu sayede eşcinsellere karşıcinsel toplumun çizdiği sınırlar içinde kaldıkları sürece göz yumulup eşcinsellerin toplum dışına (?) düşüp bir tehlike kaynağı oluşturması engellendiği gibi karşıcinsellik kavramının du-varları sağlam bir şekilde örülüp karşıcinsel toplumun ayakta kal-ması sağlanır. Bu denklemde du-varların içinde kalan yer "içerisi" olur, duvar dışında kalan yer ise "dışarı"dır. Fakat içerisi/dışarı karşıtlığı bütün duvar inşa etme çabalarına rağmen içerisi/dışarı karşıtlığının dışında hep varolmuş

ve varolacak olan "Dışarı"yı örtbas etmekte ne kadar başarılı olabilir? Eşcinsellerin toplum dışı bir tehlike kaynağı oluşturmasını engelleyebilmesi, karşıcinsel toplumun eşcinselleri işte bu içerisi/dışarı karşıtlığına hapsedebilmesiyle doğru orantılıdır.

Gözlere kötücül bir bakış yerleştirerek cinsel doyum peşinde koşmak bir şey, bu duvarların, sınırların varlığını sorgulamak başka bir şeydir. Bu noktada eşcinsel/karşıcinsel karşıtlığı yok olur. Çünkü bu sınırları sorgulamak karşıcinsel toplumu iflasa götürecek içerisi/dışarı karşıtlığını yoketme yoludur. İçerisi/dışarı karşıtlığını Dışarı'nın mutlaklığına karşı emir-şart kipinde kurulmuş bir cümlemin temel gramer ilkesidir ve bu cümle ancak kişinin kendisini içerisi/dışarı karşıtlığının dışında bir yere yerleştirmesi ile yadsınabilir.

Cümlenin dışında. Yani içerisi/dışarı karşıtlığının dışında Her şey zaten Dışarı değil midir?

Afroz edilmiş azınlıklar, niçin her zaman dışarda bırakılmış olma duygusuyla uğraşmanız gerektiğini düşündünüz mü hiç?

Dışarıda bırakılanlar, niçin size hoşgörüyü davranan ama aynı zamanda dışarıda kalmaya mahkum eden sınırları kabul ediyorsunuz?

Emir-şart kipinde yazılan bu cümleyi niçin kabul ettiniz?

λ Bu cümleyi kendi cümlemiz gibi kabul etmek, bu cümlemin içinde kendimize yer aramakla aynı ölçüde burjuva ahlaki karşısında boyun eğmektir çünkü her iki durumda da sonuç sorgulanmadıkça sorulmadan gidilen ikili karşıtlıkların kabul edilmesiyse sonuçlanır.

λ Burası. Orası.

λ Bir kez daha tavrımızı belirlemek gerekmektedir. "Arada kalma" durumundan söz etmiyoruz burada - öyle olsaydı hafif şaşkınlık bir bakış yeterli olabilirdi. Sorun ikili karşıtlıklara dayanan her pozisyonun yadsınması, yani körlüğün tahta çıkmasıdır. İki göz arasındaki mesafenin korunmasında ısrar eden görüşü sorgulamak bile ikili karşıtlıklar arasında kurduğu kaba saba diyalektik yüzünden her bakışa hoşgörü tanımış relativizmin kaynağını kurutmaya yetebilir. Bu mesafe, Cyclop'ları ihmal edecek olursak, aşılmazdır. Yunan mitolojisi bu mesafenin korunması gerektiğini, Odysseus'tan sonra ikili karşıtlıkları insanın temeli haline getirecek insanlığın önüne bütün açıklığıyla koymuştur: Daha "ilkel" bir varoluş biçimine dönülmeyecekse mesafe korunmalıdır.

Bir an bu cümlemin dışına çıktığınızı düşünün. Dışarı. İçerisi olmadan Dışarı: hiçbir ışık, hiçbir hedef olmadan okyanusta yol almak.

Eşcinsel olmak işte bu biliştir. - belki başka hiç kimse gibi - hiçbir hedefin olmadığını biliş.

λ İçerisi diye birşey yoktur. Herşey Dışarı'dır.

λ Ne işim var burada? Bir kez daha tavrımızı tanımlamak zorundayız: Buradaki ve oradaki.

λ Burası. Orası. Onun kendisi-ni içine bir gramer öğretmeni olarak yerleştirdiği bir cümleye dönüştürüldüğüme dair kuşku-larım var. Bu cümle temelde bu-rası ve orası'nı birbirinden ayıra-rak kendisini vareden bir ben-cilliğin bahşettiği erdemlerin bütün duyuların körleştirilmesiyle ka-zanılacak

erdemlere üstünlüğünü kanıtlamaya çalışan bir cümle. Onu bu amacında başarıya ulaştırmasına engel olmak için birkaç strateji geliştirmiş durumdayım.

Öncelikle, onu dağlarda hiçbir yön duygusu olmadan dolaşan bir adam olarak tasvir etmekle tehdit ediyorum. Bu adam benim sevgilim.

Bu adam kör olduğunu düşünüyor ve ne zaman kendisi için tehlikeli olduğunu düşündüğü bir yere gelse - örneğin, bir uçurumun kıyısına geldiğinde - kendisini koruyan şöyle bir cümle duyduğunu düşünüyor: "Burada dur, oraya gitme!" Bunun üstüne geri dönüyor. Şurası apaçık ki bu adam **burası** ve **orası**'nın bencili; çünkü duyduğunu düşündüğü cümle beni dönüştürmeye çalıştığı cümlenin aynısı. Bir gramer öğretmeni olarak rahatlıkla bu cümlenin ancak içsel bir yönelmeyle duyulabileceğini söylüyor; duyulmuyorsa bunu duymanın öğrenilebileceğini savunuyor. Bencilliğinin bir kısmı da işte buradan kaynaklanıyor. Onun duyusu görüyor, benim duyuşumsa kör.

Ne zaman burasını orasından ayıran sınırları aşsa bu cümleyi duyuyor ve işte onun için tehlike böyle doğuyor. Ardından sözde kör bakışını orasının içi boş dünyasından burasının sözde zengin ve diyalektik dünyasına kaydırıyor. ORASI tehlike, bütün duyuların körlüğü demek; BURASI ise onu "Burada dur, oraya gitme!" cümlesinin inşasına bağlayan bir umutla koşullandırılmış emniyet demek. Bu dağlarda yürüyen adam (gramer öğretmeni olduğunu söylemiştim) bu cümlenin uyarılarına kulak veriyor ve nerdeyse her durumda canlı kalabilmeyi başarıyor. Şimdilik bu cümleyi içsel bir yönelmeyle duyduğunu düşünmekle yetiniyor ama asıl amacı beni bu cümleyi söyleyen sese dönüştürmek.

λ Daha önce de belirttiğim gibi bu adam benim sevgilim ve onun hakkındaki şikayetlerimi bildirebileceğim hiçbir kurum yok (belki körler kurumu olabilir). Olan biten şu aslında: Herşeyi görmeyi reddeden körlüğü, burası ve orası ayırımının gramerine göre kurulan bir cümlede kullanılan söylenmemiş sözcükleri duyma biçimine dönüşmüş durumda. Onun bütün kötü niyetine karşı geliştirebildiğim tek sözcük şu: "bu(o)rası". Bu şu demek: Burası ve orası'nı birbirinden ayıramam çünkü benim bütün duyularım kör; çünkü kendimi içerisi/dışarısı, burası/orası gibi ikili karşıtlıklar esas alınarak kurulan bütün emir-şart cümlelerinin dışına yerleştiriyorum. Benim için yalnız Dışarısı var.

Benim için Dışarısı karşıcinsel toplumun duymama izin verdiği bütün duyuları körleştirdiğim ve ancak "bu(o)rası" sözcüğünü söyleyebil-diğim kör bir nokta.

λ Buna karşın onun kör noktası yalnız penisinden ibaret: onun için duyuların körlüğü yalnız bu duyum aracı için geçerli. Onun bir kör noktaya dönüşmüş penisi körleşmek için "Burada dur, oraya gitme!" cümlesini duymaya ihtiyacı olmayacak kadar kör bir nokta. Körler kurumunun ekonomisi "Burada dur, oraya gitme!" cümlesiyle koşullandırılmış bir cinsel arzu ile ilişkisi olabileceğini sanmıyorum.

λ Dağlarda bir yerde kör sevgilim şöyle diyor: "Bundan nasıl hoşlanabilirsin?"

Bundan sonra ilişkimizi cümlenin dışına çekmek için gösterdiğim bütün çabalar iflas ediyor. "Bu cümleyi kurman senin karşıcinsel içeri-si/dışarısı karşıtlığı içine girme çabası ya da bu karşıtlık içinde bir yere sahip olma isteğini gösteriyor" diyorum. Burası ve orası'nın bencili olmak öznenin "içine dönüşü", içine kapanmasıdır diye düşünüyorum. Bense kendimi, tanımlamak için bir "Öteki"ne ihtiyacı olmayan bir öznenin "geriye dönüşü" olarak tanımlıyorum.

Şöyle diyor Dışarısı: "Biz kimseye ödün vermeyiz bu(o)rada."

Bundan çıkarılması gereken ders cümlenin dışında olmanın tanımlanamazlığı olmalı.

λ Bu anlatıyı bu(o)rada, dağlarda yürüyen kör bir adam ile ormanda yürüyen, bütün duyularını köreltmiş bir adam arasında fark olduğunu söyleyerek mi bitirmeliyim? Bu beni cümleyi söylemekten korur mu?

Ya da diyelim ki dağlarda yürüyen kör adam bir gün bir uçurumun kıyısında Sirenlerin şarkısını söyleyen bir delikanlıyla karşılaşıyor. (Si-renler cümle dışının, Dışarısı'nın ilk sakinleridir.) Kör gramer öğretmeni söylenmeyen sözcükleri duyuyor: "Burada dur, oraya gitme!" Her nasılsa bu defa bu emire itaat etmiyor; kör noktasını hiçbir haz almadan delikanlı üzerinde kullanıyor.

Olasılık katsayısı gitgide artan böyle bir olay karşısında her an tetikte olmalıyız.

UTKU A. FEZA

ADEM CİNSELLİĞİNDE MAHREM ALAN

SERMET GÜNGÖR

"Yunanlıların gözünde, ahlaksal olumsuzluğu en mükemmel biçimde simgeleyen, tabiki her iki cinsten de hoşlanma ya da kendi cinsini karşı cinse tercih etme değil; hazlara karşı edilgen değildir."

İnsan topluluklarının bilinen tarihi, cinselliği, değişen ölçülerde kurallara bağlayarak yaşadığını gösteriyor. İkel toplumlarda günümüz toplumlarına kadar gelen bu kurallar süreç içinde daha belirgin ve keskin bir karakter kazanmıştır. Doğal bir edim, bir içgüdü olarak yaşanan cinsellik, zamanla sınırları, boyutları çizilen bir alana dönüşüyor.

Yerleşik, işbölümünün olduğu toplumlarda, mahrem alan diye tanımlayıp bireye ait dokunulmaz, girilmez, kapalı, olağan dışı durumlar haricinde karışılmaz diye belirledikleri cinselliği, tarihin uzunca bir döneminden beri değişen boyutlarda baskı altında tutmuşlardır. Yazılı veya görsel kaynakların bize ulaştığı kadarıyla, Antik Yunan toplumundan bu yana biliniyor ki bir takım kurallara bağlanan, baskı altına alınan, normlara dayandırılan cinsellik ancak *toplumun değer yargılarının* kuşattığı bir alan olarak biçimleniyor. Toplumun değer yargıları nasıl oluyor, sorusunu açık bırakarak şu saptamayı da ekleyelim: Cinsellik alanı kendi dışındaki normlarla o denli sıkıştırılıyor ki kendini meşru kılacak geçmişteki benzer örnekleri lanetlerken, bilimsel göstergelerde sağduyu tezgahından geçiriliyor. Doğrudan bir biçimde modern zamanlar boyunca bilimselliğe ters düşmeyecek değer yargılarının geçerlilik kazanmasına uğraşıldığı halde eşcinselliğin fizyolojik temeli çoğu toplumda kuşkuyla karşılanıyor. Ya da tedavi edilmesi gereken bir hastalık diye nitelendirilip psikiyatrinin silahına hedef gösteriliyor.

Yatay zaman diliminde farklı toplumlarda veya dikey zaman diliminde aynı toplumlarda cinselliğin çok farklı haller aldığı görülüyor. O halde bütün bu farklılıkları geçerli kılan bağlamları anlamaya çalışmamız, izah edilebilirliğine bakmamız boşuna olmayacaktır. Örneği eşcinselliğin talihsiz seyrine şöyle bir göz attığımızda, onun onaylanan bir cinsel davranış döneminden sonra, lanetlendiğini; kişiyi saygın kılan cinsel tercih pozisyonundan çıkıp kısıtlamaların, giderek yasaklamaların konusu haline

geldiğini görürüz. Anlamakta, izah etmekte zorlandığımız yani, anlamlandırma - değerlendirme farklılığını kazandığı dönemlerin uzun zaman aralıklarını kapsamıyor oluşudur. Sokrates'in döneminde yaşanılması neredeyse zorunlu, kişiyi ayrıcalıklı kılan eşcinsellik, bir sonraki kuşak içerisinde yetişen Aristoteles ve çevresindekiler tarafından şiddetle eleştirilir. Aristoteles'in kendini haklı çıkarmaya çalıştığı savlarında, eşcinselliğin doğal üremeyi içermeyişi savunulur. Sokrates ise zihinsel üretimi (kadınların gerçekleştiremeyeceğini düşündüğünden) ve hazzı temele aldığından, cinselliği sadece çocuk doğurmayla sınırlayıp, kadınlarla yaşanılacak bir edim olarak görmüyor. Ancak tarih Aristoteles'in görüşlerinin yaygınlık kazanması ve kural koyucu temel sağduyu ögesi olma yönünde işliyor. Eşcinsellik ise yasaklanmış bir *ard-cinsellik* alanı olarak varlığını sürdürüyor. Bu bakış açısı değişikliğinin nedenlerini, elbetteki o günki Yunan uygarlığında, maddi yaşamın yeniden üretimi sürecinde belirlenen çeşitli toplumsal düzeylerde aramak gerekir. Toplumsal rolleri, kurumları, kısacası bütün bir yaşantıyı etkileyecek değişikliklerin olduğu muhakkak. Her ne olursa olsun, ortaya çıkan değişikliğin iddia edildiğinin aksine *insanın doğasına* uygunluğu tartışmalıdır. Her iki görüş de kişinin kendi, tercihini zorlayıcı, sınırlayıcı normlar olmaktan öte bir anlam taşıyor. Başta söylendiği gibi mahrem alan olarak tanımlanan cinsellik, aslında dışarıdan getirilen bir belirleme, bir sınırlamadır. Bu nedenle herhangi bir toplumun, herhangi bir dönemde cinselliği belirleyen usul ve yöntemler meşruluklarını egemen değerlerden aldıkları için, kişilerin kendi iç zenginliğini ve eğilimlerini yansıtmıyor. Tek başına yaşanılması mümkün olamayacağından dolayı toplumsal bir varlık olan insanın cinselliği de dışardan her ne adına olursa olsun (biyoloji, fizyoloji, ahlak, modernlik vs...) konulan, "toplumsallaştırılan" cinsellik reddedil-melidir. Kişinin kendi tercihi olması gereken cinsellik hiç bir sınırlamaya tabi tutulamaz. Hele bu sınırlamalar ahlak adını alıyorsa hiç.

Eşcinselliğin altın çağını yaşadığı Antik Yunan'da ahlak anlayışının egemen ögesi olarak M. Foucault'nun yaptığı aşığıdaki saptama, hem bu yazıda söylenenleri somutlaması bakımından hem de bir öneri olması bakımından oldukça ilginç:

"Yunanlıların gözünde, ahlaksal olumsuzluğu en mükemmel biçimde simgeleyen, tabiki her iki cinsten de hoşlanma ya da kendi cinsini karşı cinse tercih etme değil; hazlara karşı edilgen değildir."

(M. Foucault, Cinselliğin Tarihi, II, Çev: Hülya Tufan, İstanbul, 1986, s.96)

TÜRKİYE'NİN BÜTÜN EŞCİNSELLERİ, BİRLEŞELİM!

Şimdi bu başlığı okuyan hemen herkes "birleşip de ne yapacağız, toplu seks mi?" diye düşünecektir. Doğru; altkültürlerin yoğun bir yaşanmışlık sürdüğü parklarda, geceyarısı dolaştıkları için "ibne" diye ahlak masası tarafından dövülüp, fişlenirken; cinsel kimliklerimizi açıkladığımız zaman tecrit edilip veya işten atılırken; barlarda servis yapılmazken; Avrupa'dan - içlerinde milletvekillerinin olduğu- eşcinsel konukların da katılacağı "Cinsel Özgürlükler Etkinlikleri"ne İstanbul Valisi "toplumun örf ve adetlerine ters(!) düşüyor" diyerek keyfi olarak izin vermezken, bizler birleşip de ne yapacağız?

Şöyle bir çevremize, yaşadığımız topluma bakalım:

İşçiler, haklarını alabilmek için sendika kurup örgütleniyorlar; memurlar da. Bakkallar daha fazla kar elde edebilmek için kendi esnaf derneklerini, işadamları kendi derneklerini kurup örgütleniyorlar. Yakın tarihimize baktığımızda artık kadınlar da cinsel kimlikleri yüzünden sömürülüp, tacize uğradıkları için örgütlenip, mücadele etmeye başladılar. Peki ya biz? BİZ NEDEN KENDİ KİMLİĞİMİZİ SAVUNMAK VE BİZ DE VARIZ DİYEBİLMEK İÇİN KENDİ ORGANİZASYONUMUZU OLUŞTURMAYALIM? VE BİRLEŞİP SESİMİZİ YÜKSELTMEYELİM? Yanlış anlaşılmasın. Ben kimseye kendisini deşifre etmesi gerektiğini söylemiyorum. Sadece EŞCİNSELİZ DİYE BİZE YAPILAN BASKILARA, HAKSIZLIKLARA, TECRİT POLİTİKASINA, ŞİDDETE DUR DEMENİN, en azından DİYEBİLMENİN YOLLARINI BİRLİKTE DÜŞÜNÜP, BİRLİKTE ARAYALIM demek istiyorum.

İlk kez 1970'li yılların başlarında ABD'de seslerini duyurmaya çalışan eşcinseller, geleneksel eşcinsel yaşantılarına karşı yaratıcı bir alternatif önerdiler ve "yabancılaşma" yerine **birlikteliği**, kendini soyutlama yerine **yoldaşlığı**, rekabet yerine **sevgiyi**, ticaret ve en son moda köle olmak yerine **cinsiyetçilik** (seksizm) ve **yaşçılıkla** (yaşlılara kötü muamele) **mücadele etmeyi** vurguluyorlardı. O günlerden günümüze, bir çok ülkede eşcinsel dernekleri kurulmuş, eşcinsellerin hak arama ve haklarını koruma mücadelesi devam etmiş, etmektedir.

Türkiye'de ise bu güne kadar bir kaç olumlu adım atılmış, fakat sonuca ulaşamamıştır. Şimdi ise Ankara'da yeni oluşturulan, İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi Gay ve Lezbiyen Hakları Komisyonu bu konuda ciddi çalışmalar hedefliyor. 10-15 kadar gay arkadaşın düzenli olarak yaptıkları komisyon toplantılarında eşcinsellerin mekan sorunundan, uğradıkları haksızlıklara ve kimlik problemlerine kadar bir çok konuda tartışmalar yapılıyor. Çalışmaların en somut örneği olarak yakında bir bülten çıkartılacak. Hepimiz bu çabaya ortak olalım. Dilimiz, dinimiz, ırkımız, politik düşüncemiz ne olursa olsun, zengin-fakir, yaşlı-genç demeden hepimiz bir an önce birleşip tek bir yürek olalım. YAŞADIĞIMIZ TÜM BASKILARA, KOVULMALARA, ŞİDDETE BİRLİKTE DUR DİYELİM.

Toplumda bir birey olarak görünmek ve birey olmanın getirdiği hakları tam olarak kullanabilmek; cinselliğimizle değil; birey haklarıyla yargılanmak için birbirimizi sevelim, koruyalım ve BİRLEŞELİM.

NE MUTLU EŞCİNSELİM DİYENE!

EDİZ ÖZTÜRK

EŞCİNSELLİĞİN TARİHİNE ÖZGÜRLÜKÇÜ YAKLAŞIM

I.Günah, sapma ve patoloji olarak aynı cins cinselliği

Yakın bir geçmişte, Antik Yunan'daki cinselliğe özel olarak atıfta bulunarak eşcin-sellik tarihi konusunda yazan bir yazar, 1992'de aramızdaki yurtseverlerin, iki uygarlığın, yani Avrupalıların ve Amerika Kızılderililerinin tanışmasını kutlarken, daha küçük bir kesimin de "homoseksüalite" teriminin İngilizceye girişinin 100. yıl dönümünü kutlayacağını belirtiyor.

Bu, o tarihten, yani 1892'den daha önce aynı-cins seks ilişkisinde bulunan bireylerin olmadığı anlamına gelmiyor. Çok iyi bildiğimiz ya da tasarladığımız kadarıyla aynı cinsten insanlar zamanın başlangıcından beri biraraya gelip seks ilişkisinde bulundular. Bununla birlikte değişen, aynı cinsten olan insanların genital olsun ya da olmasın uyguladıkları eylemden çok, toplumun onları sınıflandırması, değerlendirmesi, kabul etmesi, kötülemesi ve ya cezalandırması oldu. Bu değişiklik önemli olmuştur çünkü fikirlerimizi ve düşünce tarzımızı değiştirmiştir.

Çoğu eşcinsellik savunucuları, aynı cins aktivitesinin kabul edilir olduğunu doğrulamak için Antik Yunan'ı hatırlatır. Aslında Antik Yunan'da durum böyleydi. Belirli bir statüdeki (köle olmayan) erkeklerin erkek sevgililere sahip olabilmesi ve olmasının gerekliliği tamamen kabul edilir hatta teşvik edilirdi. Bu, sık olarak öğretmen - öğrencinin güya pedagojik olan ilişkilerinde meydana geliyordu ve genellikle yaş farkı olurdu; çoğunlukla bir erkeğin diğerinin içine girdiği - genelde de yaşlı erkeğin genç erkeğe anal olarak girdiği - bir

aktif-pasif senaryo dahilinde olurdu.

Kaliforniyave Arizona'da yaşayan Mojave Kızılderilileri gibi diğer toplumlarda da eşcinsel etkinliklerinin değişik tiplerini görebiliriz. Her iki grup da *alyha* ya da *hwameyi* kabul ederdi. *Alyha*, cinsel ilişki sırasında kadın 'rol'ünü alan bir erkek travestiydi; *hwame* ise erkek 'rol'ünü üstlenen kadındı. Bu iki tip, durumlarının talihsiz ol-duğu düşünülmeyle birlikte kınanmazlardı ve hatta toplum tarafından benimsenirlerdi. Orta Avustralya'da yaşayan Arandalar arasında erkekler ve 10-12 yaşlarındaki erkek çocuklar arasında uzun süreli ilişkiler vardır. Diğer toplumlarda genç erkeklerin güçlü ve erkeksi hale gelmeleri için yaşlı erkeklerle oral seks uygulamaları ve meniye yutmaları gerekir. Bu toplumlar, açıkça eşcinsel etkinlikleri Batı dünyasındaki bizlerden farklı algılıyorlar. Bu, şüphesiz ki Latin Amerika ve Afrika'da oğlancılık (sodomy) ve törensel eşcinsel davranışları yok etmek için verilen dinsel mücadeleyi haklı çıkarmada kullanılan nedenlerden biridir.

Eşcinsellik, Batı'da bile göreceli özgürlük dönemleri yaşadı. Yine Antik Yunan açık bir örnektir; hatta Orta Çağ'ın barbar olarak adlandırılan dönemlerinde bile bu ilişkiler tam olarak özgürdü. Ne zaman ki modern çağlara girdik, eşcinsel etkinlik barbarca bastırıldı. Geçmişe baktığımızda, modern zamanlarda aynı cins aktivitelere karşı bu tür baskıları zaman zaman anlamak mümkün olmuyor. Değişik toplumlarda yasaklama ve kabullenme arasında gidip gelen zaman periyotları görüyoruz. Yine de eşcinselliğin bazı zamanlarda

olabilecek en büyük günahlardan biri olarak sıralamaya sokulduğunu söylemek yerinde olur. Yalnızca birkaç örneğe bakmamız yeterli: 538 yılında İmparator Jüstinyen eşcinsel etkinlikleri kıtlık, deprem ve vebadan sorumlu tutan bir hüküm yayınladı. Bu kişilerle birlikte toplumda gelişen eşcinseller, cadılar, dinsel sapkınlar gibi değişik sapıklıkları içeren gruplar görüyoruz. Zaten 14. yüzyılda kullanılan Sodomi kelimesi dinsel sapkınlık, cüzzam veya spermi üremek için değil de boşa kullanan her tür cinsel sapkınlığa işaret edebiliyordu. Bir başka örnek ise daha modern çağlardaki eşcinsel hareketlere yapılan aşırı baskılardır: 1817'de bir adam bir erkek çocukla oral seks yaptığından ötürü - daha sonra affedilmiş - ölüm cezasına çarptırılmıştı. Naziler, *Sturm Abteilung* çerçevesinde eşcinselliğe bir süre ('Uzun Bıçaklar Gecesi'ne dek) tahammül etmekle birlikte tarihin tanık olduğu en şiddetli heteroseksist eşcinselleri yoketme kampanyasını yürüttüler. 1936'da, eşcinsellik ve kürtajla mücadele etmek üzere özel bir SS bölümü kuruldu. Eşcinsellerin fiziksel ve ruhsal yokedilişleri, Nazi ölüm kamplarında pembe üçgen işaretleri altında olmuştur. Binlerce erkek en fazla, erotik düşleri yüzünden yokedilmiştir; bu insanlık tarihinde en dikkatle, en özenle planlanmış katliamdır. 1928'de, bütün politik partileri eşcinsellik konusundaki görüşlerine katılmaya çağıran bir eşcinsel haklar grubuna Nazilerin cevabı şudur:

"Kadınlar arsında ya da erkekler arasında aşkı düşünenler düşmanımızdır. Halkımızı zayıflatır ve bizi düşmanımız için

kolay lokma yapan her şeyi reddediyoruz; çünkü biliyoruz ki yaşam bir kavgadır ve bir gün tüm insanların birbirlerini kardeş olarak kucaklayacaklarına inanmak delilliktir. Ulusal tarih bize farklı bir ders öğretiyor. Güç hakkı doğu-rur. Ve güçlü daima zayıfın üzerinde hüküm sürer. Bu gün zayıfız. Tekrar güçlü olmamızı sağlama alalım. Bunu ancak ahlaksal iradeyle gerçekleştirebiliriz. Bu nedenle her türlü ahlaksızlığı, özellikle erkekler arası aşkı reddediyoruz; çünkü bu, halkımızı, bu gün sıkı sıkıya bağlı olduğu kölelik zincirinden kurtarma yolundaki son şansımızı elimizden alır."

Yukarıdaki metin, bizim temsil ettiğimiz herkesin birbirini sevmesi anlayışının tamamıyla tersi, antitezi olmalı ancak bir kara mizah örneğidir ki sosyalistler ve anarşistler de dahil olmak üzere radikaller, o zamanlarda, eşcinselliğin faşizme bağlı bir sapkınlık olduğunu ve onunla mümkün olduğunca savaşılmaması gerektiğini düşündüler. Sovyetler Birliği'nin 1934'te, erkekler arası eşcinsel hareketleri tekrar suçlandırması bir rastlantı değildir. Bu Stanilist yasak pek çok ülkeye sızdı ve ancak son zamanlarda bazı "sosyalist" gruplar, eşcinselliğin bir burjuva sapkınlığı olduğu ve devrimden sonra tedavi edileceği yolundaki hipotezi reddettiler.

Daha yakın dönemlerde eşcinselliğin karalanmasını incelemek için AIDS paniği ve "eşcinsel belası" fikrine gözatabiliriz. Bu fikir, yobazlar, polis komiseri Anderton gibi ahlakçılar tarafından ileri sürülüyor. Polis komiseri Anderton, pek çok gay'in kendi hatası sonucu AIDS'ten öldüğünü görerek(!) onların "kendini pisliklerinde boğulmayı" hakettiklerini söylemiştir. Anarşistler olarak bizim kendimize sormamız gereken ise

aynı cinsten -kadın ya da erkek- iki insan arasındaki aşkı ve cinselliği nasıl bu derece şeytanlaştırabiliğimize.

II.Hristiyan Kilisesinin Etkisi

Bütün bunlarda en büyük etkenlerden biri, toplumda yerleşmiş güç odaklarıyla ittifak halindeki Hristiyan Kilisesinin yaklaşımlarıdır. Bu sınırlı yerde, kilisenin tarih boyunca yaklaşımlarını belirtmek mümkün değilse de Hristiyan 'ahlakı'nın ilgili bazı özelliklerini seçmek yararlı olacaktır. İki önemli eğilim seçilebilir:

1) Kurumlaşmış ataerkil (patriarchy) destek; yani dişi cinse güç (power) ya da otonomi geçmesi tehlikesine karşı heteroseksüel erkek gücüne (heterosexual male power) dayalı sistem.

2) Bazı seks türlerinin ve cinsel ifade yollarının yasaklanması.

Burada cinsel birleşme için bazı pozisyonların -örneğin 'misyoner' pozisyonu- teşvik edilmesini ve farklı pozisyonların cezalandırılmasını; meninin yanlış kullanımını ve daha sonra, masturbasyonla mücadele için kullanılan spermin yere dökülmesi suçlarının, "doğal olmayan davranışlar" -özellikle aynı cinsten iki insan arasındaki ilişkiler- ve doğaya karşı büyük suç: kadın-erkek arasında, iki erkek arasında ve ya bir insan ile bir hayvan arasında anal seks korkusunun yaratıldığını görüyoruz.

Bu iki etken iyi ve doğru cinsellik anlayışımızı çok büyük oranda etkiledi. 19. yüzyılın sonlarına doğru cinselliğin tıbbileştirilmesiyle de birlikte 'sapkın'lığın sınıflandırılması ve ayrı bir insan kategorisi olarak 'eşcinsel' fikrinin yaratılması; bazı hareketleri kabul edilebilir bazılarını da kabul edilemez olarak belirleyerek günümüz cinsellik ve cinsiyete

yaklaşımının kaynaklarını oluşturdu.

III.Eşcinsellik ve Anarşizm

Anarşizm ve anarko-sendikalizmin eşcinselliği iyi bir görüşle algıladığını ve eğilimi ne olursa olsun tüm arzuları özgürleştirme çabası taşıdığını söyleyebilmek güzel olurdu. Ancak bu doğru değil. Elbette bizim "özgür aşk" ve "arzunun anarşisi" gibi teorilerimiz var; ancak pratikte anarşist fikirler çoğunlukla burjuva ve yasağcı komünist baskıları yansıtır. Yine, burada aşk ve cinsellik üzerine anarşist düşüncelerin bütün bir tarihini yazmak mümkün değil, ancak bir kaç örnek şimdilik yeterli olacak.

Anarşistler tarafından, işçi sınıfındaki anarşist etki açısından "altın çağ" olarak görülen bir dönemde, bir ülkede, İspanya'da aynı-cins cinselliğine karşı düzeysiz bir muhalefet görüyoruz. Örneğin Federica Montseny tarafından çıkarılan anarşist gazete *Revista Blanca*'daki fikirler. 1935'te bir anarşist kadın soruyor: "*Revista Blanca*'nın yayın grubu, başka bir kadına delice aşık olduğunu söyleyen bir kadını nasıl değerlendirirdi?" Cevap: "Onu, cinsel organlarının düzgünce çalışması ve duygularının doğaya aykırı yönlendirilmemesi için derhal tedaviye alınması gereken hasta biri olarak görürdük." Bu yorumları 'zamanlarına' verelim ya da vermeyelim, bunlar önceden edinilmiş fikirlere ve burjuva toplumunun sözümona ahlakına karşı çıktığını iddia edenler tarafından gerçekleştirilen kötü bir girişimdir. En iyi olasılıkla bu anarşist gazeteyi zamanının kurbanı olarak mazur görebiliriz; en kötü olasılıkla da onun, insanlara cinsel arzuları yüzünden sözlü ya da fiziksel şiddet uygulayanların muhitine kendisini soktuğunu söyleyebiliriz. İşin kötüsü, bildiğimiz gibi,

eşcinsellerin (çoğu durumda gönüllü olarak, kabul ederek) doğaya karşı isteklerini "iyileştirmek" için tedaviye alınmasıydı. *Revista Blanca*, bu çeşit durumlar için ne gibi bir "tedavi" önereceğini belirtmiyordu. Belirti için yalnızca '60-70'lerdeki beyin cerrahisi tekniklerine, kimyasal enjekte etme deneylerine ve elektrik şok tedavisine bakabiliriz; bütün bu çabalar eşcinselliğin ardındaki nedeni bulmak ve bu arzuyu yok etmek için.

Ne yazık ki özgürlükçülükten esinlenen pek çok harekette, A.S. Neill tarafından kurulan radikal Summerhill Okulunda olduğu gibi, eşcinselliğin bastırılması gerektiği açıkça belirtiliyor:

"Summerhill'de eşcinsellik yok. Ancak, Summerhill'e gelen her grupta olduğu gibi, belirli bir gelişme evresinde bilinçsiz eşcinsellik var." (...)

"Summerhill'deki çocuklar masturbasyon konusunda suçluluk kompleksine kapılmadıkları için bu gizli eşcinsel evreye sağlıklısızca yaklaşmıyorlar." (...)

"Ancak 40 yılı aşkın bir süredir okulda bir tek eşcinsel çıkmadı. Sonuç, özgürlüğün sağ-ıklık çocuklar yetiştirdiğidir.." (Neill, 1990, s.206-7)

Anarşistler, şimdi bile, eşcinsellikten bahsederken ya da gay ve ya lezbiyen gruplarını kabul ederken şüpheyle bakabiliyor veya rahatsız olabiliyorlar. Eşcinsellik (bazen de genel olarak seks) sorunu, pek çoğuna rahatsız edici, anarşistlerin zamanını almaya değmeyecek bir konu gibi geliyor. Çoğunun unutmaya yatkın olduğu şey ise gay ve lezbiyenlere karşı girilen ayırım ve şiddetin ırkçılık kadar yaygın olduğu. Lewisham'da, otobüste bulunan gay'lerin aşağı yukarı yüzde ellisi cinsiyeti yüzünden saldırıya uğradı ve gay ya da

lezbiyenlerin çoğu tutuklanma, gözdağı hatta şiddet korkusuyla toplum içinde duygularını gösteremiyor.

IV.Anarşizm ve Cinsellik

Bu toplumun, cinselliği düzenli küçük alanlara soktuğunu görmek önemlidir. Neyin kabul edilebilir ve doğal, neyin ise iğrenç, ahlaksızca ya da hastalık kurbanı ve yapay olduğu oldukça açık belirtiliyor. Heteroseksüellik, cinsel etkinliğin bir şekli olduğu kadar toplumun ataerkil olarak -üzerine kurulduğu şekil olarak da günümüzün düzeni. Hepimiz heteroseksüel olmak ve erotik olarak 'karşı' cinsin insanlarıyla ilgilenmek üzere yetiştiriliyoruz. Heteroseksüellik doğal, temiz ve her şeyden önce bebekleri meydana getiriyor. Bir erkek, bir kadın ve çocuklardan oluşan heteroseksüel aile, istikrarlı bir toplumun ana yapısı olarak teşvik ediliyor. Bunun dışındaki her şey, örneğin eşcinsel çiftler, tek ebeveynli aileler vb. tartışılabilir. Heteroseksüellik kendini açıklamak zorunda kalmazken; eşcinselliğin çeşitli psikolojik, çevresel ve genetik teorilerle açıklanmasına gerek duyuluyor. Sürekli olarak heteroseksüelliğin varsayılan doğallığı ve bu nedenle her şeyin üstünde oluşuyla dolduruluyoruz. Ancak, pek çok insan, heteroseksüelliğin neden bu kadar harika ve doğal olduğunu açıklamaya zorlanınca, eşcinselliğin kısırlığı ve türü devam ettirememesi üzerine belli belirsiz fikirler mırıldanmaktan başka bir şey yapamıyor. Eğer sorun buysa, -ki değil, çünkü herhangi bir gay ya da lezbiyen de eğer isterse en az diğerleri kadar üreyebilir- o zaman, hangi nedenle olursa olsun ürememeyi seçen heteroseksüellerde aynı şekilde sapkın olarak değerlendirilmeli. Çoğu insan heteroseksüelliği *doğal olarak* üstün bulduğu ve ilişkideki sevgi

ne derece büyük olursa olsun eşcinsel arzuyu aşağı gördüğü için bu tartışma pek etkili olmuyor.

Anarşistler olarak, durumu, cinsiyet baskısını çözümlenecek ve ona karşı çıkacak eşsiz bir konuma sahibiz. Yeni bir ekonomi, yeni politik yönetim organları ve yeni katılım yöntemlerinden, insanlar arası ilişkilerde yeni yollara kadar bütününü yeni bir toplum düzenlemesi öneren anarşistler olarak biz, bu toplumun, kendimizi insan olarak tamamiyle anlamamıza karşı çıkan yöntemlerini çözümlenmeliyiz. Anarşizm, sol kesimlerin aksine, bireyin kişisel politikasına, bu yolla da topluma hep daha açık olmuştur. Bizim için, bireysel olan daima politik olmuştur; istediğimiz toplumu yaratmak için önerdiğimiz organizasyon türleri de bunu gösteriyor. Açık olalım: Her bireyin kendini tümüyle tanımasını istiyoruz; buna o bireyin cinsiyeti de dahil. Anarşistler olarak cinselliği insanda anahtar öge olarak görmeliyiz. Yalnızca radikal feministlerin yerinden yönetim isteklerinden, falokrasi (penisin yani erkeğin yönetimi) ve zorunlu heteroseksüelliğe karşı çıkışlarından değil (Jeffreys, 1990); insanlarda cinsel bastırmanın etkilerini gösteren Wilhelm Reich gibi (Reich,1991) radikal psikologlardan da dersler çıkarmalıyız. Cinselliği yasaklı insanın politik açıdan radikal olma olasılığı daha düşüktür. Yapmamız gereken, cinsel özgürlük ile radikal politikayı birbirine bağlamaktır.

V.Cinsel Özgürlük için

Burada üç noktaya değinmek istiyorum:

1) *Anarşizm, güç karşıtlığıdır. (anti-power)*

Geleneğimiz, insanlar üzerindeki her türlü güç ve baskıya karşıdır. Güce karşı

çıkarken, insanların kendilerini korumak ya da çıkarlarını savunmak için güçsüz duruma düşmelerini istemiyoruz. Bizim istediğimiz, gücün yayılması, paylaşılması ve ekonomik, politik ve ya cinsel olsun, tüm ilişkilerde yok edilmesidir. Bu nedenle tüm anarşistler, sömürücü ve taciz edici güç bağları güden tüm ilişkiler karşısında kuvvetli olmak zorundadır. İlişkilerde her türlü şiddete karşı çıkılmalıdır. Yönetme ve güç oyunlarının her türlü yok edilmelidir. Bundan dolayı, gücün merkezini ve yanlış kullanımını temsil eden sado-mazoşist ilişkilere şiddetle karşı çıkmalıyız. Gay ve lezbiyen çevrelerde sado-mazoşist ilişkiler moda olmaya başladı. Bunun pek çok nedeni olabilir, ancak gay'lerin AIDS yü-zünden suçlandığı, sözel ve fiziksel olarak saldırıldığı ve aynı cinsten birbirini seven insanların bu derece dışlandığı herhangi bir toplumda, bazı ilişkilerin güç ve egemenlik üzerine kurulabilmesi beklenemez. Elbetteki pek çok heteroseksüel ilişki -kimine göre hepsi- kesinlikle buna dayanır: Bir cinsin üzerinde diğerinin tahakkümü. Mazoşizm ve sadizm, din ile salgın halindeki kendimize ve başkalarına saygısızlığımız ile toplumda neredeyse kurumsallaşmıştır.

2) Aşk ve seks hayatımızın itici gücü olarak eşitlik

Eşitsizliğe dayanan bir dünyada, eşitlik ilkesine dayalı bir ilişki kurmak zor. Bizler, anarşist olarak gerek uzun süreli ilişkilerimizde, gerek tek gecelik karşılaşmalarımızda eşitliğin yeşerebileceği ortamlar yaratmaya çalışmalıyız. Bunu gerçekleştirmenin bir yolu da cinsellik ve cinsiyet üzerine sürüp giden mitleri yıkmaktır. Bu mitlerden biri, tekeşliliğin bir ilişki şekli olarak en iyi olduğudur. Bazı insanlar sürekli bir rastgelelik içinde bir çok eş seçerler; başkaları, bir esas eş

ve arasıra başka eşleri tercih ederler; bazıları ise yalnız ve yalnız bir tek eş seçerler. Hiç bir ilişki şekli diğerinden daha iyi veya daha az ya da çok sorunlu değildir.

Ayrıca toplumsal cinsiyet (gender) rollerini yıkmakta yardımcı olmalıyız. Eğer herkes arasında eşitlik isteniyorsa, "erkeğin yapması gereken" veya "kadının yapması gereken" hiç bir şey olamaz. İstediğimizi yapmalıyız: İstiyorlarsa erkekler, gözcü bir şekilde giyinip davranabilmeli (camp), kadınlar başka kadınlarla birlikte olmalı, erkekler birbirini öpüp kucaklaşabilmeli. Burada gay'lerden çok şey öğrenilebilir: Pek çok eşcinsel ilişkide geleneksel cins rolleri yıkılmıştır. Aynı cinsten eşler, "öteki cins" in etkinliklerini de gerçekleştirmek gerektiğinin farkına varıyorlar. "Gay'in yatakta yaptıkları" gibi klişeler yıkılmalıdır. Gerçekten de örneğin anal seks erkekler arasında olduğu kadar streytlar tarafından da uygulanmaktadır.

3) Seksi teşvik etme

Anarşistler ve anarko-sendikalistler, insanları köleleştirmekten başka bir şeye yaramayan töreci ve dini sözde ahlaka karşı yeni bir cinsellik ahlakının teşvikinde öncü olmalıdırlar. Bütün dinler seks karşıtı, ölüm, günah ve cezalandırma takıntılı, mazoşistlik ayrıca da kişinin kendisini engellemesine yöneliktir. Bizler, seks yanlısı olmalı ve seks, onların ahlakının tam aksine, güzel bir deneyim olarak teşvik etmeliyiz. HIV ve AIDS paniğiyle savaşmalı; insanların, riskleri ve hastalıktan korunmayı bilmesini sağlamalıyız.

VI. Planlı Bir Saldırı

Bu, şüphesiz en zor bölüm. Ama biz, yalnızca 'anarşi

yolunu açmakla' değil, aynı zamanda kendi hayatımızda, başkalarının hayatında maddi değişiklikler yaratmakla da ilgileniyoruz. Gerçekte yalnızca önerilerim var ancak bu öneriler şu noktalarda toplanabilir:

*Aşk ve seks, zevk alınabilir, tamamlayıcı ve herkes için bir hak olarak teşvik edelim.

*İlişkilerde her çeşit baskı ve güce karşı çıkalım.

*Barlarda, sokaklarda, dükkan ve işyerlerinde cinsiyet ayırımına ve eşcinsel düşmanlığına karşı duralım.

*Devletin ve dinlerin aksine kendi ahlakımızı ortaya koyalım.

*Özellikle genç insanları, hareketimize, seks yanlısı konumumuz temelinde kazandıralım.

Kendimizi bütünüyle gerçekleştirebileceğimiz bir toplum için.

Mark Richards

Mayıs 1993

"Gay Sex, Straight Sex: The Need For Anarchists To Act"
La Presa/Endüstriyel Sendikalist Eğitim Birliği

CİNSEL M O Z A İ K

Eylül ayında, Türkiye'deki gay ve lezbiyenlerin psikolojik, sosyal, ekonomik, politik ve diğer bir çok sorunlarını gündeme getiren ve bu sorunlara sebep olan faktörlere karşı, bilinçlenerek çok sesli ve toplu mücadele başlatmak üzere, hayatın tüm alanlarında en doğal ve temel hak ve özgürlüklerin sağlanmasını hedefleyen bir dergi çıktı: KAOS GL ! Tümöyle cinsel özgürlüğü savunan bu dergi gay ve lezbiyenlerin yanında, heteroseksizm gibi aynı karşıt-düşman zihniyetlerin yok sayma, dışlama ve saldırılarına maruz kalan cinsel azınlıklara da kucak açarak, çatısı altına çağırılmış, seslerini duyurabilme fırsatını ve hakkını sunmuştu: *Heteroseksizmin zindanlarındaki tutsak travesti & trans-seksüelleri unutmamalım!* ünlemiyle. Ve ben de kendimi bildiğimden beri türlü cinsel kimlikleri deneyimleyen, gay ve lezbiyen hayatlarını tanıyan bir transseksüel olarak, KAOS GL-de tanıklığımyı verebilmenin se-vinci içindeyim.

Doğal yapısından kaynaklandığı üzere kendilerini toplumdan gizleme şansı(!) bulunmayan travesti (TV) ve transseksüeller (TS), onyıllardır dünyanın her yerinde ve Türkiye'de hem çoğunlukla bireysel, hem de zaman zaman grupsal mücadelelerini vermeye çalışmışlar, sonuçta bireysel kurtuluşunu sağlayanlar olmuşsa da, ortak bir başarı yerine oldukları yere mihlanarak zorlu yaşam şartlarına uyum sağlamaya çalışmışlardır.

İnsanın varolduğu günden beri sayısız medeniyetlerin siyasal, bilimsel, dinsel ve sınıfsal faaliyetlerine sahne olmuş, eşi bulunmaz bir ülkede yaşıyoruz. Her alandaki duygu ve düşüncenin sonsuz renklerinin o-luşturduğu bir mozaik sahibiyiz. Tabii bu

mozaığın ne kadarını kaale alıyoruz, ne kadarını benimseyip yüceltiyoruz, ne kadarını dışlayıp yerin dibine sokuyoruz, bu çok farklılık gösteren ayrı bir tartışma konusu. İkibinli yıllara hazırlanan dünyanın bir parçası olan Türkiye'de, bu zengin kültür ve uygarlık mirasının iyi, güzel ve doğrusu kadar, en çok, kötü, çirkin ve yanlış birikimlerine de sahip bir toplumda yaşıyoruz. Zamanımızın gerektirdiği iyi, güzel ve doğru sentezini, formülünü kurabilmek için, bizi en fazla bir önceki kuşak ve bizim kuşağımız ilgilendirmelidir. Çünkü şu anın tarihini yazan bu iki kuşaktır. Baktığımız yer geçmişten çok ileriki yıllar olmalıdır.

Toplumumuzda, bir çok alandaki kimlik bunalımı, kendini cinsellikte de tüm ürkütücü haliyle gösteriyor. Yine çok küçük bir azınlık grubu, çağı gerektirdiği yapıda ve huzur veren cinsel kültüre ve bakış açısına sahipken (heteroseksüeller de dahil), on milyonlar, hastalıklı ve baskıcı cinsel zihniyetlerin altında kendilerini ve birbirlerini ezip durmaktalar.

Hiç bir konuda, emek vermeden, kafa yormadan; cesur, samimi ve gerçekçi olmadan; zorlanıp acı çekmeden ve de eleştirilmeden toplumun bir anlamda lokomotifini olan, bahsettiğim bu seçkin ve nitelikli azınlığın üyesi olmak asla mümkün değildir. Tüm bunların yanında hoşgörü, anlayış ve sevginin de bütünleyici, onarıcı rolünü unutmamak gerekir. Tabii bir de sentezci, akılcı, mantıkçı bir kafanın geniş şuuru! Her halde bizler için yaşamın gerektirdiği en zor meziyet, herkesin sentezini tez olarak alabilmek; bu tezleri yoğurup kendi öz sentezimiz olarak ortaya koyabilmek. Üstelik bunu da başkaları için sentez olarak dayatmadan tez biçiminde sunabil-

mek. İşte bu noktada KAOS GL'nin özellikle gay, lezbiyen, TV ve TS'ler için önemli bir işlevini görüyorum: Bizler için gerekli olan her türlü haber, bilgi, öğüt ve deneyim sayesinde farkında, sağlıklı ve bilinçli sentezler zinciri kurabilme yolunda büyük kolaylık elde etmiş olacağız. Benim için cinsel özgürlüğün ve mutluluğun temelinde bireysel olarak sağlanmış iç huzur, kendine tanışıklık ve barışıklık, kendine karşı dürüstlük ve samimiyetin getirdiği güvenç ve netlik bulunduğu için, ilk mücadele bireyin içinde veriliyor, bunu izleyen ilk başarı da yine içeride alınıyor. Şahsen ben bu başarıyı, tüm çabama rağmen çok zorlu ve çetrefilli dönemlerden geçerek, uzun mücadeleler vererek elde edebildim. Üstelik hesabını tutmadığım maddi ve manevi kayıplar vererek... Bunun en büyük sebeplerinden biri ihtiyacım olan ortam ve kişilerle yaşadığım iletişimsizliğimdi. Bugününde, geçmişinden mahrum kalarak geleceğe de feragatlerle girecek marjinal cinsiyet sahibi bir insanın, hangi yaşta olursa olsun, bu ilk kurtuluş ve doğuş döneminde olduğu kadar, sonraki yaşam safhalarında da dostça sıcaklığa, bilgece ilgi, destek ve dayanışmaya mutlak ihtiyacı olduğu inancındayım.

Rahime düştüğü ilk günden itibaren ergenlik çağının sonuna kadar her türlü içsel ve dışsal çevrenin etkenleriyle donanan bireyin, bunların yoğurulması, özümseme ve dışlanmasısıyla, kendi orijinal kimliğini her alanda bularak dengeli, üretken ve bağımsız bir yetişkin hayatına geçebilmesi gerekiyor. Hepimiz bu geçiş döneminin nasıl karmaşalı ve kavgalı geçtiğini biliriz. Mühim olan, o dönemi bunalımlı ya da bunalımsız geçirmek değil, geçiş sonrasında ortaya çıkan kimlikteki niteliktir. Bu nitelik ki var oluşun sebebinin ve

yaşamsal görevimizi bize bildir-
melidir. Hür bir ruhla, hür bir
şuurla!

Adımı koyarken bana
mı sordular? Daha doğar doğ-
maz, İslam'ı neden seçmişim,
hatırlayamıyorum doğrusu!?!
Daha doğmadan mavilerden bir
çeyiz hazırlanmış benim için.
Pipim sayesinde erkeklığe, as-
kerliğe, kocalığa, babalığa a-
danmışım. Oysa cinsiyet gibi
"doğa vergisi" bir olgunun bile
genetik, hormonal ve anatomik
yapının işaret ettiği yönde be-
lirlenmediği durumların da ola-
bildiğinin kimse ya bilincinde de-
ğildi ya da işlerine gelmiyordu.
"Cinsel kimlik kişinin kendini
hangi cinsle özdeşleştirdiği ile
ilgili öznel bir olgu. Bir insanın
cinsel anatomisine bakarak, hat-
ta kromozom ve hormon yapı-
sına bakarak cinsel kimliğini çı-
karsamak her zaman olanaklı
değil." (Prof. Dr. Şahika Yüksel,
Psikiyatr) Ben cinsiyeti bir cet-
vele, cinsel kimlikleride cetvel ü-
zerindeki kesitlere benzetiyorum.
Dişiliği ve erkekliği eksi ve
artı uç gibi görürsek kimin kim-
den daha dişili ya da daha erkek
olduğunun ne bir anlamı kalıyor
ne de buna gerek duyuluyor.
Zaten doğada salt erkek ya da
salt dişinin bulunmadığı da bir
gerçek! Öyleyse neden bu, ka-
dının "kadınlığını" erkeğin de
"erkekliğini" bilmesini istemek.
Hem bunun sınırları kim tara-
fından nasıl çizilebilir ki? Sağın-
dakine göre kadınsı, solunda-
kine göre ise erkeksisindir. Üs-
telik, pratiği olan cinsel yaşam-
daki özgürlük ve mutluluğun
sağlanmasında, cinsel kimlik
belirlemesi, gerekli bir çok
unsurdan yalnızca bir tanesi
iken, neden yapılsın ki bu
zorlamacı sınırlar; ne gerek
duyulsun ki bu baskıcı kalıplara!
Bence cinsel denge ve tatmin,
cinselliğin yanısıra ya-şamın her
parçasından toplanan
unsurların, cinsel kimlik bün-
yesinde oluşturduğu koordi-

natlarla sağlanır. Yine bence, in-
sanın yaşamının her parçasına
nüfuz eden ve de edebilmesi
gereken cinsel kimliğe yapılan
baskı, darbe ya da yanlış yön-
lendirme o insanın tüm şah-
siyetine ve tüm faaliyetine indiri-
lmış darbedir. Evrimin çizdiği
yolda tanrılığa doğru gittiğine i-
nandığım insanlık, beşerliğin ay-
rımcılığından, ikiciliğinden ve
kalıplarından geçerek renk, ırk,
milliyet, dil, din ayrımının yanı-
sıra cinsiyet ayrımcılığını da
aşmalıdır, aşacaktır. Cinsiyet
konusunda bir diğer inancım da
şu ki her birey dişili ve erkek cin-
siyetini kendi özneliği içinde ta-
nımalıdır. Kadın veya erkek ol-
sun her birey dişiliği ve erkekliği
kendine göre algılar ve de icra
eder. Bu da herkeste az ya da
çok ama kesin bir farklılık gös-
terir. Bu bahsin sonunda şunu
görüyoruz ki her tür cinsel kim-
liğin oturduğu ya da oturması
gereken dönem ergenlik çağı
sonundadır. En azından içinde
bulduğumuz toplum düzeni
bunu gerektirmektedir. Bunun
mücadelesi her ne kadar ön-
celikle bireyin sorunu ve sorum-
luluğu ise de çevrenin de iletişim
yoluyla dolaylı olarak desteği
gerekmektedir. Tümöyle rayına
oturmuş bir yaşam sürecinde
yaşanılan orijinal deneyim ve
paylaşımlar, belli bir "plat-
form"da yepyeni gerçekleri ce-
surca su yüzüne çıkarmalı ve
aksettirmelidir. Yazının girişinde
belirtildiği gibi, Türkiye'de bizlerin
salt cinsel konularda değil, cin-
selliğimizin nüfuz ettiği tüm top-
lumsal alanlarda hak ve özgür-
lüğüümüz için somut bir müca-
dele verebilmemiz için kollektif
bir ruhla hareket etmenin zama-
nı gelip geçmektedir. Her ne
kadar bir gecikme sözkonusu ol-
sa da zamanla oluşan bireysel
bilinç, sorumluluk ve eylem duy-
gusu, kendini toplumsal bazda
da gösterecektir. İşte bizlerin
KAOS GL aracılığıyla buluşabil-
memiz de Türkiyeli gay, lezbi-

yen ve diğer cinsel azınlıkların
ortak sorumluluk ve eylem yo-
lunda attıkları bir adımdır. Kar-
şılıklı sevgi, saygı, hoşgörü ve
diğergamlığa inanan ve güvenen
bir transseksüel olarak uyumlu
olmak temennisi ile çok renkli,
çok sesli bir toplum düzeni için
bu adımların devamını diliyo-
rum.

5 EKİM 1994
SANEM AKAY

İletişim
Yayınları'nın yeni
başladığı
"eşcinsel
edebiyatı"
serisinden
haberiniz var mı?
Serinin ilk kitabı
olarak
E. M. Forster'ın
"MOURICE" adlı
romanı yayımlandı.
KAOS GL olarak iyi
bir roman olan ve
de okuma sürecine
ısındıracağını
düşündüğümüz bu
kitabı özellikle
genç gay'ler için
iyi bir başlangıç
olarak öneriyoruz.

TRANSSEKSÜEL ÖFKE

"Bu metin, 23 Mayıs 1993'teki Amerikan Psikiyatrik Birliği'nin yıllık toplantısına karşı düzenlenen bir gösteride, TRANSGENDER NATION'ın kurucu üyelerinden Susan Stryker tarafından yapılan konuşmanın tam metnidir. Protesto, Transgender Nation da dahil, mecburi ilaç alımına, elektrik şokuna, tıbbi ve psikiyatrik kurumlara kapatılmaya ve bu güne kadar transseksüelliği bir akıl hastalığı olarak tanımlayan yerleşik psikiyatrinin almış olduğu tutumlara karşı durmak için bir araya gelmiş, akıl sağlığı ve psikiyatri tedavilerinden sağsalim çıkabilmiş bir grup insan tarafından organize edilmştir."

Amargi Dergisinin 13. sayısından Hakan Çalbayram'ın çevirisi olan bu metni KAOS GL okurları için aktarma gereği duyduk.

Bugün burada bulunan çoğunuz gibi biz cins değiştirenler de (Transgendered People), -bizler fiziksel olarak her iki cinsde de ait olup, erkek ve kadın hakim kültür fikrini aşan ya da aşmaya çalışan her türlü davranışı ve kimliği benimseyen transseksüeller, travestiler, erkeksi kadınlar ve ilaç kraliçeleriyiz -tıbbi ve psikiyatrik meslekler tarafından istismar edilmiş ve hor görülmüşüzdür. Belirsiz cinsel organlarla (genital) doğan bebekler, haberleri olmadan ve hatta çoğu kere anne babalarının rızasına başvurulmadan bıçak altına yatırılmış ve vücutlarından değişiklikler yapılmıştır. Göreneksel cins rollerinin katılığına meydan okuyan davranışlar sergileyen çocuklar, gay veya transseksüel olmalarının önlenmesi için psikiyatri kliniklerinde, zorlayıcı davranış değiştirme tekniklerine maruz kalmışlardır. Kendilerini nasıl görüyorlarsa diğerlerinin de onları o şekilde görmelerini istedikleri için

vücutlarını dönüştürmeyi seçen transseksüel kadınlar genital ameliyatlarını yapan terapistler tarafından tecavüze uğramışlardır. Bizler aldığımız hormonlara karşılık seks hizmetleri vermeye mecbur bırakıldık. Eğer kadınsı gay erkeklersek, kendilerini transseksüellik konusunda uzman sananlar tarafından bize cinsel varlığımızın geçerli olmadığı söylendi.

Kendimizi istediğimiz gibi ifade etmekte direttiğimiz, özlediğimiz yaşamları yaşamak istediğimiz için tutuklandık, kurumlara kapatıldık, habire ilaçlandık, şoktan geçirildik, dövüldük ve duygusal saldırıya uğradık. Bunlar cins değiştirenlerin, psikiyatri kliniklerinde psikiyatrik is-tismara uğramış ve buralardan sağ çıkabilmiş cinsiyetlerini değiştirmemiş bir çok insanla paylaştığımız şeylerdir. Farklı olduğumuz için Güç tarafından bizim de anamız ağılatılıyor. Protestoda sizlerle dayanışma halindeyiz. Bu haksızca davranışların durdurulması için sesimizi sizin seslerinize katıyor ve işlenen bu suçların artık sona ermesi için verilen mücadelede yanınızda yer alıyoruz.

Biz cins değiştirenler, psikiyatrik ve tıbbi kurumlara karşı verilen bir başka mücadelenin içinde de yer alıyoruz: Esas kimliklerimizi kazanma mücadelesi. Kültür-lerinin cins dayatmasına radikal bir şekilde karşı duranlar da dahil olmak üzere erkek vücutlarına sahip olan kadın gibi yaşamayı veya kadın vücutlarına sahip olup erkek gibi yaşamayı seçen insanların, dün-yanın birçok kültüründe ve yazılı tarihin bütün çağlarında yaşamış olduğu bilinmektedir. Ama buna rağmen tıbbi kurumlar, üzerimizde

iktidarlarını kuruyor, bizi tanımlamayı amaçlayan kitaplar üretiyor ve kendimize ait yaşamları yaşamamızı sağlayan yolları tikiyor. Ben ne zaman arzu ettiğim cinste yaşamayı BAŞARDIĞIMI söylesem, doktorlar bunu kendilerinin TAYİN EDECEKLERİNİ ileri sürüyorlar. Bizim kim olduğumuzu onlar tayin edemez; biz kendimizi kendimiz tanımlarız. Hormon kullanımının esaslı bir gözlemlemeyi gerektirdiğini ve genital ameliyatının usta bir ele ihtiyacı olduğunu kabul etmek de, yaşamlarımızı hemen hemen hiç kavramayan kişilerin vücudumuza ne yapıp ne yapmayacağımızı söylemelerine izin vermemeliyiz.

Transseksüeller, cins değiştiren nüfusu da sayarsak en korunmasız kesimi oluştururlar; çünkü biz geri kalan hayatımız boyunca doğal bir vücutta sahip olma ayrıcalığından vazgeçiyoruz. Transseksüeller için teşhis testinin olmaması önemlidir. Ruh doktorları transseksüel olduğumuzu ancak karşılıklarına çıkıp "ben vücudumdan memnun değilim, cinsimi değiştirmek istiyorum" dediğimiz zaman anlayabilirler. Eğer bir iki ay bu isteğimizde ısrar edersek GENDER DYSPHORIA (cins rahatsızlığı) hastalığına kapıldığımızı dair bir kağıdı imzalayıp bizi bir içsalgı bilimciye sevk ederler. Belirlenen yeni cinsimizde en az bir yıl uygun gördükleri ölçütlere göre hareket etmişsek, ameliyat olmamıza izin bahşeden bir başka kağıt daha imzalarlar. Bu süre içinde kendimizi maddi bakımdan tek başımıza destekleyebileceğimizi, hiç sahip olmadığımız pahalı tıbbi sigor-talara gücümüzün yetebile-ceğini, korkmuş ve içi nefret dolu dar kafalılar tarafından öldürülmeyeceğimizi

farzederler. Bu koşullara isteyerek uymuyoruz.

Durumumuz açıktır. Psikiyatrisler, terapistler ve doktorlar vücutlarımız ve yaşamlarımız üzerinde keyfi güç uyguluyorlar. Transseksüeller olarak kendi üretim araçlarımız üzerinde kontrolümüz yok. Direnişin, isyanın ve başkaldırının esas temelini bu oluşturuyor.

TRANSGENDER NATION'dan bizler, AMERİKAN PSİKIYATRİK BİRLİĞİ'ne şunları diyoruz: Biz tıbbi ve psikiyatrik sömürgecilikten acı çeken azınlık bir cinsiz. Siz bize yardım edenler değil, baskı yapanlarıdır. Biz bir hastalık değiliz. Biz deli değiliz; aklımız tamamen başımızda. Biz sizin teşhis ve istatistik el kitaplarınızın malzemesi olmayacağız. Hasta listenizden bizleri çıkartmanızı ve özel tıbbi gereksinimlerimiz için her insanın hak ettiği nitelikli sağlık bakımını bizlere de sağlamanızı talep ediyoruz.

Eşcinseller olarak biz transseksüeller ve diğer cins azınlıkları, Stonewall ayaklanmalarından sonra ortaya çıkan lezbiyen ve gay kurtuluş hareketinden etkileniyoruz. Bununla birlikte, sokak kraliçeleri, tutuklanmaya direnen kadın giyimli erkeklerin yardımına koştuğunda, Stonewall'un cins değiştirenlerin bir dayanışma eylemi olarak başladığını, diğerlerinin yaptığının tersine unutamıyoruz. Eşcinsel çevrelerde karşılaştığımız, isyanımızı zayıflatan ve onu daha az radikal bir amaçın sembolü haline getiren transfobiyi protesto ediyoruz. Kararlı politik ve militan aktivizmin, 1973'e kadar eşcinselliği bir akıl hastalığı olarak tanımlayan APB'ne karşı durması ve bir çok eşcinselin sakatlanmış ruhunu ayağa kaldırması bizleri cesaretlendiriyor.

Radikal insanbilimci Gayle Rubin'in işaret ettiği gibi

BELLİ DEĞİL

Karalara bürünmüş kadın
çevreleyen gri bulutlar
kasvet katmış duruşuna
endamına bakışına...

Saçın kara
kaşın kirpiğin kara
kapatmışsın bir kulağını karmaşaya
diğeri pür dikkat kesilmiş
sessizliğe

yalnızlığa...

Burnundan soluma artık
kesik kesik
nefes al artık ne olur

rahatla...

Geniş alnın ilahi bir levha
yansıtmakta kader yükünü
ele güne

dosta düşmana...

Sıkılmış dudakların
küfür mü fırlatıyor
yoksa dua mı akıtmakta
belli değil?

Şefkat mi merhamet mi dağıtır
uzun zarif ellerin
sanatsal ustalıkla

belli değil?

Belki de onlara muhtaç olan sensin
yokluğuna basıyorsun ellerini bağrına
yabansı savunmayla...

Belki o narin eller
ince bilekler
gönül hazineni bekler
her an hazır yırtıcı olmaya...

Aslında boşuna sarfediliyor
bu şüpheli sözler
Çözebileni gözlüyor sır dolu gözler
Ağlamanın gerisinde

gülmenin ilerisinde

Dargın mı yorgun mu belli değil?
Küskün mü barışık mı belli değil_

SANEM AKAY

gay kurtuluş hareketi daha geniş bir hareketin yolunu açmıştır. "Cinsellik, teşhis ve istatistik el kitaplarının sayfalarından çıkıp toplumsal tarihin sayfalarına doğru yol katetmeye devam ediyor. Bugün başka gruplar da eşcinsellerin kazanımlarından etkileniyor ve onların açmış olduğu yoldan yürüyorlar. Biseksüeller, sadomazoşistler, transseksüeller ve travestiler bir topluluk oluşumunu ve kimlik gerekliliğinin farklı farklı aşamalarındalar." Ve ekleyecek olursak isyanın da

farklı aşamalarındayız. Cins değiştiren aktivistler olarak yoldaşımız Leslie Feinberg'in de dediği gibi kurtuluş hareketimizin, zamanı gelen bir hareket olduğuna inanıyoruz.

Öfkemiz eylemlerimize eşlik etsin ve eylemlerimiz bizi dönüştürdükleri gibi dünyayı da dönüştürsün.

TRANSGENDER NATION
PO Box 424280 S.F, CA 94124
U.S.A.

Sanat ve eşcinsellik

Bu sayıdan başlayarak her türlü sanat dalında eşcinsellik temasına yer vermiş sanatçıları ve önemli yapıtlarını tanıtmak üzere dergide bir köşe açıyoruz. İlk yazıda İletişim Yayınları'nın yeni başlattığı dizi ile Türkiye'de yeniden gündeme gelen eşcinsel edebiyatının, önemli bir yapıtını tanıtmak istiyorum. Bu kitap Amerika'lı eşcinsel yazar James Baldwin'in 'Giovanni'nin Odası' adlı romanı. 1924 yılında New York'un en kötü mahallelerinden Harlem'de doğan Baldwin, 9 çocuklu bir ailede yoksulluk içinde büyümüş ve hem siyah, hem de eşcinsel olduğundan iki baş belası ayrımcılığa maruz kalıp, hayatı boyunca bunlara karşı mücadele vermiş bir yazar. İlk kitabı Tanrı 'nın Seçkin Kulları (Go Tell It on the Mountain-1953) ile kendini gösteren Baldwin, sonraki kitapları, Giovanni 'nin Odası (Giovanni 's Room-1956), Bir Başka Ülke (Another Country-1962), ve Ne Zaman Gitti Tren (Tell Me How Long the Train has Been Gone-1968) ile uluslararası üne kavuştu. 1987'de ölünceye dek mücadelesini sürdüren ve geride birçok eser bırakan yazar, yapıtlarında genellikle ırksal (siyah-beyaz) ve cinsel ayrımcılık (kadın-erkek-eşcinsel) temalarını işlemiştir.

İkinci kitabı olan ve kendini kanıtladığı Giovanni'nin Odası 'nda, öteki yapıtlarından farklı olarak yalnızca beyazların dünyasını anlatır. Roman, bir Amerikalının Paris'te kendi cinsinden birine karşı duyduğu aşk ile toplumun dayattığı doğrular arasında sıkışmışlığını anlatır. İçindeki bu savaşın sonucu erkek aşkı Giovanni ile nişanlısı Hella'nın kaderlerini belirleyecektir. Karakterlerin çok gerçekçi çizildiği ve birçok biseksüelin yaşadığı ikilemin derinlemesine işlendiği duygu yüklü bir roman olan Giovanni'nin Odası 'nın kapısını aralamanızı hepimize öneririm.

(Not: Bu kitabın uzun yıllardır yeni baskısı yapılmadığı için kitapçılarda bulmanız çok zor. Fakat kitabı edinmek isteyen okurlar posta kutumuza yazarlarsa onlara fotokopiyle çoğaltılmış nüshalarını gönderebiliriz.)

ÖZGÜR ÖZKAN

**ISTEKLERİNİZİ
PK.53 CEBECİ / ANKARA
ADRESİNE YAZINIZ**

Zimbabve tarihinde eşcinsellik üzerine ilk medya röportajı ***SIYAH EŞCİNSELLER İÇİN DÖNÜM NOKTASI***

Sonunda, Zimbabve medyası -radyoda da olsa- eşcinsellik üzerine serbest bir tartışma yayınlayarak kabuğundan sıyrıldı.

Radyo 2'nin popüler programı "Chakafukidza Dzimba Matenga" son zamanlarda, iki siyah gay ile yapılan bir röportajı yayınladı. Böylece, medyanın bu sektörü, siyah eşcinsellerin varlığını tanıdı. Bu bir devrimdi.

Biz siyah eşcinsellerin, ses ve fikirlerimizin tanınmasının zamanı çoktan gelmişti. Eşcinselliğin tamamı ile yabancı olduğu kanısı çok uzun bir zamandır yaygındı.

Radyo 2 programının çok geniş dinleyici kitlesi var; bu da pek çok insanı etkilemesine imkan tanıyor. Bu nedenle, Zimbabve'deki tutuculuğu da göz önüne aldığınızda, tartışmaların özgürce iletilmesi sevindiriciydi.

Örneğin, yorumcu, eşcinsellikten (chingoohani) bir "hastalık" ya da "sözde hastalık" olarak bahsetti. Sadece bunu yaparak, eşcinselliğin gerçekte nasıl tanımlanması gerektiği konusunda insanların zihinlerinde bir tartışma başlattı.

Zimbabve'nin medya tarihinde, ilk defa bizim cinsel konumuzdaki insanlar cüzzamlı olarak görülmediler. Görülen o ki medya hep eşcinselliğin olumsuz yanlarına dikkat çekiyordu.

Radyo yayınında, eşcinsel rollerine böyle açıkça değinilmesi ilginçti. Bu konuda da bir çok olumlu noktaya değinildi. Yayının diğer ilginç bir yanı ise tüm eşcinsel erkeklerin kadınsı, lezbiyen kadınlarınsa maço olduğu yolundaki mitti. Bu mit, ciddi bir biçimde yıkıldı.

Romeo ile Juliet'i, eşcinsel erkekler ve kadınlar hakkındaki klişeleri yıkıma sürecinde kalplerini ve ruhlarını ortaya dökme konusundaki cesaretlerinden ötürü kutlarım. Bu klişeler böyle abartılı ki radyo yorumcusu bile karşısındaki iki kişinin ne kadar normal ve görsel olarak kabul edilebilir olduğunu belirtmek durumunda kaldı.

"Romeo", bildiği eşcinsel siyahların ilişkilerini anlatırken gizlenen gerçeği açıklıyordu. Gay'ler arasında temel farklılıklar olduğunu kabullenen Romeo, ayrıca tüm insanların temel olarak farklı olduğuna ve farklılık marjının eşcinsellerin yaşamlarına dek girdiğine de işaret etti. Eşcinselliğin, beyaz adam hastalığı olduğunun aptalca bir inanç olduğuna da!

"Juliet" ise siyah lezbiyenlerin gerçekten var olduğu gerçeğini ortaya çıkardı. Zimbabveliler, kadınların eşcinsel olamayacağı yolundaki Victoryan inançlarına hep sadık kalmışlardı. "Juliet" daha da ileri giderek "Bn. Doğru"yu beklediğini söyledi.

Bu tür röportajların çok daha fazla olarak, radyo, televizyon ve sesimize kulak veren her türlü araçta yer almasını sağlamalıyız. Tüm lezbiyen ve gay'leri röportaj yapmak için göz ve kulaklarını açık tutmaya çağırıyorum. Şimdi sesimizi duyurmanın ve hakkımızdaki yanlışları düzeltmenin zamanıdır.

Ünlü bir Shona deyimini der ki: "Kamwana Kasingacheme Kanofira Mumbereko" yani ilgi toplayıp hakkınızdaki güzel gerçekleri duyurmazsanız acı çekmeye meyillisinizdir.

Kendimizi anlatalım. Medyanın ilgisini çektik öyleyse bunu iyi kullanalım. Acı çekilecek, ancak genç siyah gay Zimbabveliler için topluma karşı kendi savaşımalarını vermek ne kadar farklı olacak. En az diğerleri kadar normal olduklarını ve yalnız olmadıklarını öğrenecekler.

Savaşsız özgürlük olmaz.

Bu yazı ilk defa, Zimbabve'de, GALZ Magazine'de yayımlandı. Biz ILGA BULLETIN'den aldık. Önümüzdeki sayılarla birlikte KAOS GL'de, haber ve yazılar olarak ILGA BULLETIN'den düzenli aktarmalar yapacağız.

ÇOK ÖNEMLİ NOT: Medya konusunda, Zimbabveli kardeşlerimizden farklı olarak Türkiye'de eşcinsellerin ve kadınların kurtuluşunun aynı zamanda medyaya karşı da topyekün bir mücadeleden geçtiğini düşünüyoruz.

KAOS GL